

สัปดาห์ที่ 2

เทศกาลปัสกา

สดด 27:1,4,13-14

ทำวัตรสวดที่ 2

บทอ่านที่ 1

กจ 5:34-42

ขณะนั้น อาจารย์กัณ्हายชาวฟาริสีคนหนึ่งชื่อกามาลิเอล เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนได้ยืนขึ้นในสภาชั้นเฮดรินและขอให้นำบรรดาอัครสาวกออกไปข้างนอกสักครูหนึ่ง แล้วจึงกล่าวแก่บรรดาสมาชิกสภาว่า

“ชาวอิสราเอลทั้งหลาย ท่านจะทำอะไรกับคนเหล่านี้ ก็จงคิดให้ดีเสียก่อน... จงเลิกเอาใจใส่คนเหล่านี้และปล่อยเขาไปเถิด เพราะถ้าแผนการและกิจการของเขามาจากมนุษย์ มันก็จะสลายไปเอง แต่ถ้ามาจากพระเจ้า ท่านทั้งหลายจะไม่สามารถทำลายเขาได้ มิฉะนั้น ท่านจะกลับเป็นผู้ต่อสู้กับพระเจ้าเสียเอง”

ทุกคนเห็นชอบด้วยกับกามาลิเอล จึงส่งคนไปเรียกบรรดาอัครสาวกเข้ามา สั่งให้เขียนและกำชับมิให้พูดในพระนามของพระเยซูเจ้า แล้วปล่อยตัวไป...

พระวรสาร

ยน 6:1-15

หลังจากนั้น พระเยซูเจ้าเสด็จข้ามทะเลสาบกาลิลีหรือที่เบเรียส ประชาชนจำนวนมากตามพระองค์ไป เพราะได้เห็นเครื่องหมายอัศจรรย์ที่ได้ทรงกระทำแก่ผู้เจ็บป่วย พระองค์เสด็จขึ้นไปบนภูเขา ประทับที่นั่นพร้อมกับบรรดาศิษย์ ขณะนั้นใกล้จะถึงวันฉลองปัสกาของชาวยิว

พระเยซูเจ้าทรงเฝ้ามองพระพักตร์ ทอดพระเนตรเห็นประชาชนจำนวนมากที่มาเฝ้า จึงตรัสแก่ฟิลิปว่า “พวกเราจะซื้อขนมปังที่ไหนให้คนเหล่านี้กิน?” พระองค์ตรัสดังนี้เพื่อทดลองใจเขา แต่พระองค์ทรงทราบแล้วว่า จะทรงทำประการใด ฟิลิปทูลตอบว่า “ขนมปังสองร้อยเหรียญแจกให้คนละหนึ่งก็ไม่มีพอ” ศิษย์อีกคนหนึ่งคือ อันดรูว์ น้องของซีโมน เปโตร ทูลว่า เด็กคนหนึ่งที่มีขนมปังบาร์เล่ย์ห้าก้อนกับปลาสองตัว ขนมปังและปลาเพียงเท่านั้นจะพออะไรสำหรับคนจำนวนมากเช่นนี้?”

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “จงบอกประชาชนให้นั่งลงเถิด” ที่นั่น มีหญ้าขึ้นอยู่ทั่วไป เขาจึงนั่งลง นับจำนวนผู้ชายได้ถึงห้าพันคน

พระเยซูเจ้าทรงหยิบขนมปังขึ้น ทรงขอบพระคุณพระเจ้า แล้วทรงแจกจ่ายให้แก่ผู้ที่นั่งอยู่ พระองค์ทรงกระทำเช่นเดียวกันกับปลาตามที่เขาต้องการ เมื่อคนทั้งหลายอิ่มแล้ว พระองค์ตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า “จงเก็บเศษขนมปังที่เหลือ อย่าให้สิ่งใดสูญไปเสียเปล่า” บรรดาศิษย์จึงได้เก็บเศษขนมปังบาร์เล่ย์ห้าก้อนที่เหลือนั้น ได้สิบสองกระบุง

เมื่อคนทั้งหลายได้เห็นเครื่องหมายอัศจรรย์ที่ทรงกระทำ ก็กล่าวว่า “ท่านผู้นี้เป็นประกาศที่แท้จริง ซึ่งจะต้องมาในโลก” พระเยซูเจ้าทรงทราบว่าคุณเหล่านั้นจะมากลางบังคับพระองค์ให้เป็นกษัตริย์ จึงเสด็จไปบนภูเขาตามลำพังอีกครั้งหนึ่ง

ORA ET LABORA การภาวนาและการทำงาน เมื่อไปด้วยกันก็บังเกิดความเข้มแข็งดุจดั่งบรรดาอัครสาวก เมื่อพวกเขาสวดภาวนา คำสวดอ้อนวอนก็เป็นจริง กิจการที่พวกเขาทำก็นำมาสู่ศรัทธา พวกเขาสามารถเอาชนะอำนาจราชศักดิ์ทั้งมวลได้

วันที่ 20 เมษายน 2012/2555

ยน 6.1-15

บทเทศน์

อัครรย์การทวิขนมปิงเลียงห้าพันคนทำให้นึกถึงการที่พระเจ้า
ทรงเลี้ยงอาหารชาวยิวในที่เปลี่ยว และยังเป็นการลิ้มรสล่วงหน้าถึงปิง
สวรรค์ที่พระเจ้าจะประทานแก่ศิษย์ของพระองค์

ความเชื่อจำเป็นที่จะต้องเข้าใจเครื่องหมายอัครรย์นี้ และมีติ
ของความเชื่อคือ ความวางใจสูงสุด เป็นการง่ายที่จะพูดว่าเราเชื่อในพระ
เจ้า แต่การวางใจในพระเจ้าเป็นเรื่องที่ยากกว่าการเชื่อ

1. เราต้องวางใจในความดีของพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงได้ยืนยันว่า ประชาชนหิวพระวาจา
ทรงชีวิต เราก็เช่นกัน เราารู้สึกว่าไม่มีใคร ช่วยเราได้ แต่
ความเชื่อสร้างแรงบันดาลใจให้เราวางใจในความดีของพระเจ้า
ในท่ามกลาง ความสับสนวุ่นวายและความยากลำบาก พระ
เจ้าจะทรงคิดกับเราตลอดไป ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงเลย

2. เราควรวางใจในพระญาณเอื้ออาทรของพระองค์

การเลี้ยงห้าพันคน แสดงถึงพระทัยกว้างของ
พระเจ้า ถ้าเราวางใจในพระองค์ พระองค์จะ ประทานแก่
เราอย่างอุดมสมบูรณ์ และประทานมากกว่าที่เราทูลขอ พระ

เจ้าทรงรับจากเราน้อย กว่าที่เรามี และทรงทวีคุณสิ่งนั้นเพื่อ
ความดีของคนอื่นด้วย